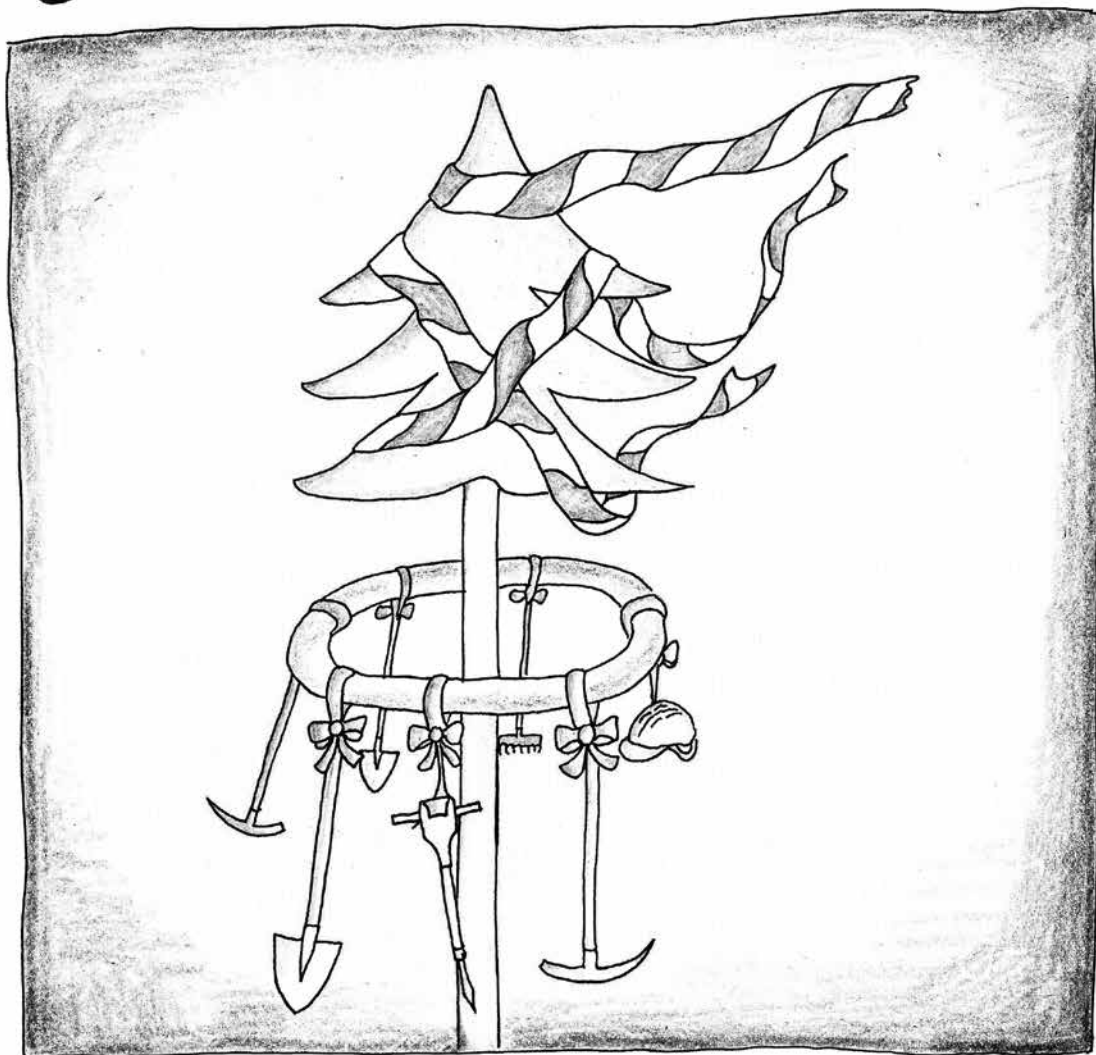

Vimperský samizdat

Chceme, aby ohleduplnost, otevřená a argumenty podložená diskuze vyhrála nad arogancí, lží a omezováním svobody projevu.

Nechceme být loutkami. **Budeme svobodně mluvit, psát i myslet.**

Ulice 1. máje a její proměna

Již řadu let je předmětem veřejných diskuzí, debat, jednání i předvolebních slibů oprava ulice 1. máje, která je hlavní dopravní tepnou našeho města a především bránou do města. Často je kladena otázka, kdy už to konečně bude. Přesto, že město za posledních osm let proinvestovalo na opravu komunikací a do infrastruktury přes půl miliardy korun, tato ulice neprošla zásadní rekonstrukcí. Každým rokem je opravována, tu v místě propadlého kanálu, jinde jde o výtluky po zimě, a tak každým rokem na ni přibude několik záplat. Po zkušenostech se špatným stavem kanalizace, kdy nikdo nebyl schopen říci, kdy kanalizace v této ulici prošla zásadní rekonstrukcí, jsme nechali v roce 2013 zpracovat projektovou dokumentaci na položení nového kanalizačního a vodovodního řádu od křižovatky na Fišerce až po náměstí u Jelena včetně napojení kanalizace od ZŠ TGM. Součástí projektu byla i částka předpokládaných nákladů. A výsledek? První etapa od Fišerky po hotel Zlatá hvězda 32 mil. Kč, druhá etapa od hotelu po náměstíčko u Jelena 21 mil. Kč (jedná se o ceny bez DPH).

Při finančních možnostech, které máme, se jedná o investici minimálně na čtyři roky a nebudeme si moc dovolit jiné větší či střední investice. Často jsme za poslední dva roky na zastupitelstvu slyšeli otázku, proč se ulice neopravovala hned v roce 2015 či 2016, proč nebyla zařazena od investic. Odpověď je prostá. Investice města jsou plánovány v časovém předstihu. Co se bude dělat v daném roce, je součástí rozpočtu, který schvalují zastupitelé na konci předchozího roku, a prioritu mají akce, na které město získalo dotaci. V roce 2014 jsme obdrželi dotaci na zateplení ZŠ Smetanova (investice za téměř 37 mil. Kč, z toho dotace 16,5 mil. Kč), která se realizovala v roce 2015, a zároveň pokračovala druhá etapa rekonstrukce vodárny v Brlohu, celková investice za 28 mil. Kč. V roce 2016 nás čekala velká dopravní stavba okružní křižovatky Lidl, kde se město podílelo částkou přesahující 13 mil. Kč, a generální rekonstrukce ulice Pivovarská za více než 7 mil. Kč. Proto nebyla pro rok 2015 a 2016 plánována rekonstrukce ulice 1. máje, ale s přípravou na rekonstrukci se již začalo na podzim 2015. Diskutovalo se, v jakém rozsahu by měla být a co mimo vybudování nové infrastruktury od toho očekáváme. Je obecně známo, že každá opravená komunikace přinese i zrychlení dopravy. V této ulici je základní škola, knihovna, mateřská školka, praktická škola, zimní stadion, letní stadion, kino, kulturní dům Cihelna, obchod, ale také zde žijí lidé v rodinných domech i panelácích. Směřuje do centra města a slouží nejen pro obyvatele, ale i návštěvníky. Jedná se o prostor, kde se ponejvíce pohybují děti, a tak prvním požadavkem byla bezpečnost. Druhým požadavkem, vzhledem

k jejímu významu a výjimečnosti, bylo celkové řešení veřejného prostranství, které by z pohledu chodce a obyvatel ulice bylo příjemné a zároveň reprezentativní, ale také splňovalo potřeby uživatelů ulice, jako jsou přechody pro chodce, parkování, vybavení mobiliářem atd. Proto jsme se rozhodli zadat zpracování územní studie na řešení celého tohoto prostoru s důrazem na zklidnění dopravy a úpravy veřejného prostranství. Studie se zadala i na ulici Pivovarskou, protože na ulici 1. máje bezprostředně navazuje a z pohledu chodců i řidičů je vnímána jako jedna ulice procházející napříč městem. V celém úseku byla vybrána významná místa pro detailnější zpracování návrhu. Zároveň jsme využili i příležitost požádat o dotaci na zpracování studie.

Vlastní zpracování jsme nechtěli ponechat jen na projektantech, a proto jsme dali do podmínek na zpracování studie spoluúčast veřejnosti formou veřejných setkání se zpracovateli. První setkání bylo v průběhu provádění celkové analýzy území, ať si lidé řeknou, co je trápí a co chtějí změnit. Analytická část byla vystavena na webových stránkách města a v papírové podobě na městském úřadu, kde měla veřejnost možnost psát k této části své připomínky. Druhé setkání bylo za účelem přednesení návrhu řešení a vznášení připomínek. Plánovali jsme, že detaily řešení budou vystaveny ve výlohách po celé řešené trase a opět formou písemných připomínek bude možné se k návrhu vyjádřit. Změnou ve vedení města se z připomínkování vytratila veřejnost, což se může časem ukázat na škodu.

Přesto nový návrh rekonstrukce ulic 1. máje a ulice Pivovarské bude znamenat velkou proměnu veřejného prostranství, jak z hlediska prostorového uspořádání, tak i funkčního členění. Pro celkové zklidnění dopravy je navrženo takové plošné dopravní řešení centra města, které nebude nabízet rychlou jízdu či parkování mimo vymezená místa. Zúžení vozovky, rozšíření chodníků v dnešních nevyhovujících úsecích, vybudování plošných zpomalovačů dopravy pro komfortnější přecházení a zlepšení přehlednosti s použitím rozdílných materiálů a s rozdílnou výškou chodníků a vozovky je podstatou proměny ulic. Rezidenti či návštěvníci přijíždějící do centra města by měli být motivováni k tomu, aby auta ponechali na okraji města a do centra přicházeli pěšky po trase, kde se budou cítit příjemně a bezpečně. Řešením je prostupná, dostupná a bezpečná cesta pro dosažení cíle pěšky. Pokud to bude takto reálně vnímáno, tak se tak budou i všichni chovat.

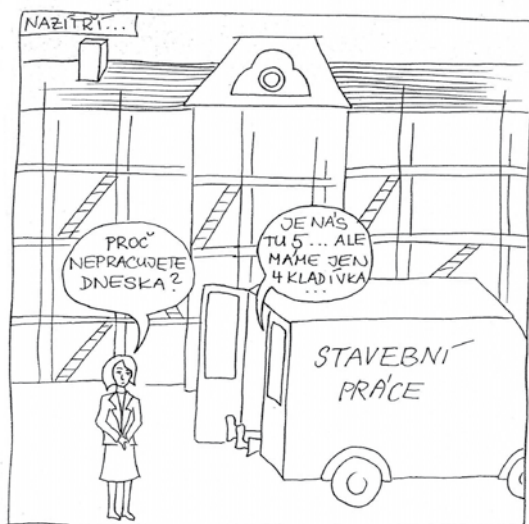
Celková rekonstrukce obou ulic bude pro město jednou z největších a nejvýznamnějších investic města, kdy veřejný prostor projde zásadní proměnou, která bude vytvářet ráz města.

Studie je významným podkladem pro dopracování finálního projektu pro rekonstrukci, myslím, že lze diskutovat detaily jako je zeleň, mobiliář apod. a reflektovat tak připomínky veřejnosti. Rozhodně by bylo špatně a fatální,

pokud by cena rekonstrukce ulice byla limitující, a z tohoto důvodu se realizovala pouze část podle studie nebo by se nerealizovala vůbec. Věřím, že se tak nestane.

Jaroslava Martanová

Komiks ze současnosti

Co vy na to?

Můžete někdo zapůjčit kladívko?

Bude termín dodržen?

Měl být počet kladívek součástí podmínek všech dalších soutěží na dodavatele stavebních prací ve Vimperku?

Kvíz

Na srpnovém zasedání Zastupitelstva města Vimperk byla projednávána otázka zřízení JPO3 v Hrabicích. Její zřízení prosazoval pan starosta Pavel Dvořák. Vzhledem k připomínkám některých zastupitelů byl tento bod odložen na příští jednání zastupitelstva. Jak vidíte situaci vy? Zkuste vyřešit náš kvíz!

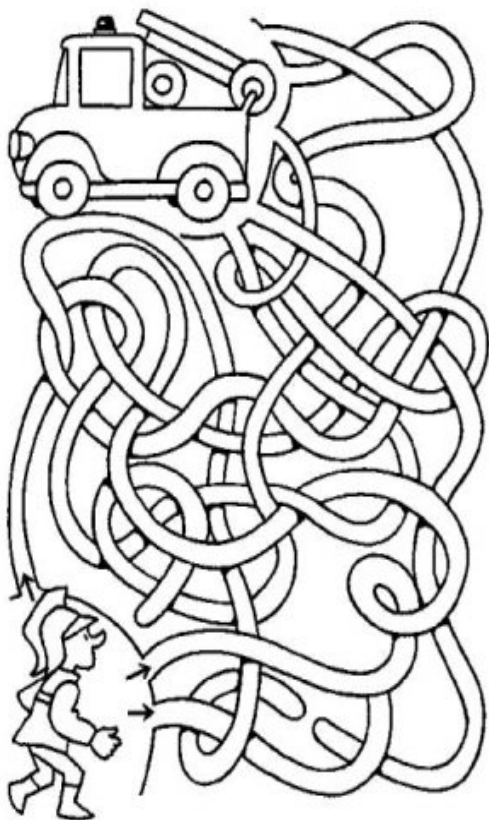
CO JE TO JPO3 HRABICE?

A) Jednotka požární ochrany zřizovaná městem Vimperk se sídlem v Hrabicích, která ve složení minimálně čtyřčlenného družstva vyjíždí k požáru nebo jiné havarijní situaci nejpozději do 10 minut od vyhlášení poplachu.

B) Jednotka požární ochrany zřizovaná městem Vimperk se sídlem v Hrabicích, která ve složení minimálně čtyřčlenného družstva vyjíždí k požáru nebo jiné havarijní situaci nejpozději do 10 hodin od vyhlášení poplachu.

C) Jednotka požární ochrany zřizovaná městem Vimperk se sídlem v Hrabicích, která ve složení minimálně čtyřčlenného družstva vyjíždí k požáru nebo jiné havarijní situaci nejpozději do 10 dní od vyhlášení poplachu.

D) Jednotka požární ochrany zřizovaná městem Vimperk se sídlem v Hrabicích, která ve složení minimálně čtyřčlenného družstva vyjíždí k požáru nebo jiné havarijní situaci nejpozději ve chvíli, kdy se členové družstva sejdou.

Doplňující úkol: Pomozte hasiči najít cestu k vozu.

Řešení: Správné odpovědi jsou dvě. Dle metodického pokynu Ministerstva vnitra k zabezpečení požární ochrany je správná odpověď A). S ohledem na to, že jeden hrabický hasič pracuje v Německu, další jako řidič kamionu... správná může být i odpověď D).

Úderník

Tak máme léto za sebou. Byla to zase rychlost, než se člověk naděje, je léto pryč a na dveře klepe podzim. Jeden by řekl, že přes léto nebude o čem psát, vždyť většina lidí se snaží užít volna a načerpat energii na další rok, tak proč by se řešily věci veřejné.

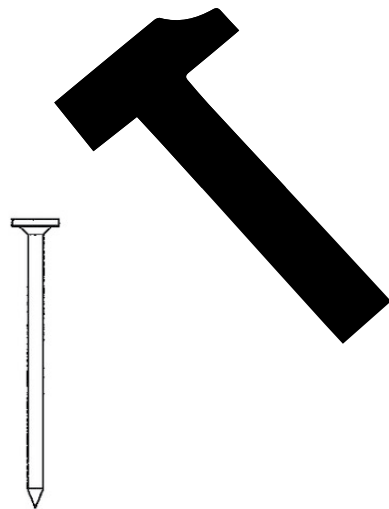
Ale mýlili jsme se. Ještě víc než rychlost léta nás zaskočila rychlost našich radních. Pod heslem „všechno zařídíme, nejpozději hned“ se vrhli na náš zubožený Vimperk a jali se napravovat tu hrůzu, která tu na ně zbyla.

Jenže jak to udělat, aby si lidé všimli a aby se to nějak „vyplatilo“? Inu, volby jsou do roka a do pár měsíců, je třeba vzít to hopem. Není čas ptát se, k čemu co bude a jestli to vydrží, zda je to smysluplné či koncepční a co to bude stát, hlavně že to bude rychle vidět.

A tak budeme mít nový asfaltový koberec v ulici Hřbitovní od letního kina na Vodník. Přeci nebudeme čekat, až se dodělá projektová dokumentace i na chodník, na opravu podkladových vrstev, nedej Bože řešit s tím i parkování u areálu na Vodníku. Zkrátka nový asfalt bude dobře vidět, a to je důležité. A nezdržujte nás těmi zpátečnickými řečičkami o tom, že bude pro chodce nebezpečné, když se zrychlí doprava v místě, kde není chodník ani vyřešené parkování. Uděláme čáry a ono si to přeci nějak sedne. A že to budeme zřejmě za pár let celé předělávat? To je daleko... Ale uzávěrka Májovky před Hvězdou blízko, k novým zámeckým apartmánům se také musí dojet po pěkném, tak se s tím zkrátka musí něco udělat...

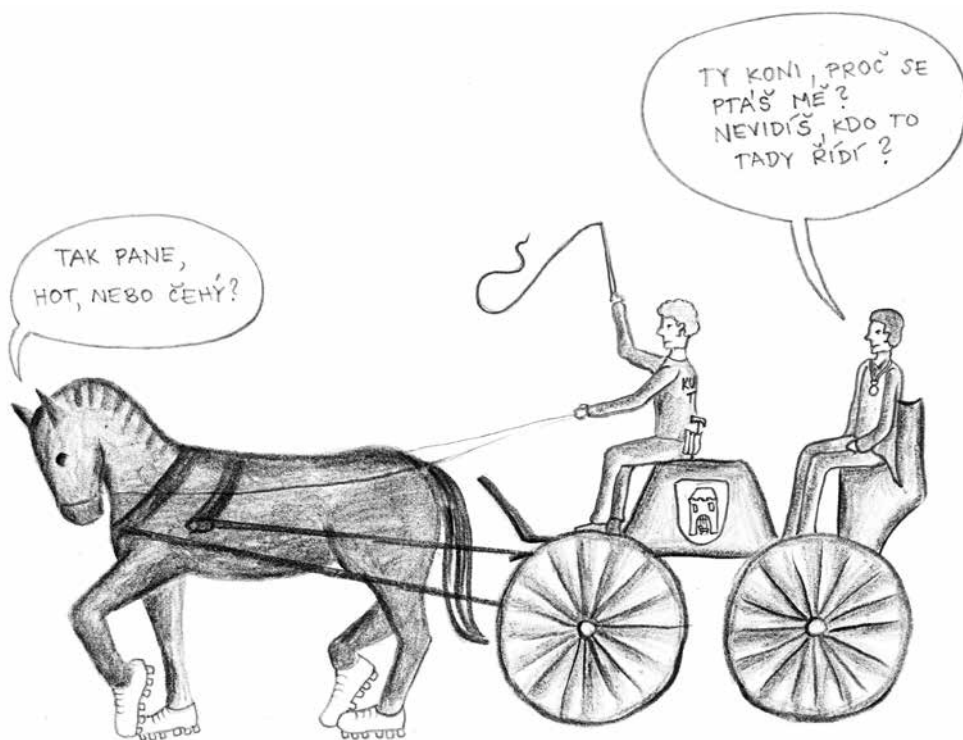
A ta Májovka... Ta jim dala... Tolik cirátů kolem jedné ulice, proč se pořád vybavovat s nějakými architekty, projektanty nebo veřejností, je to jen samé zdržování. Prý že to bude na padesát let... Vždyť jde jen o to, udělat nový asfalt, nebo ne? Ale když už je to „architektonicky“ rozjeté, proč neslíznot smetanu? To se však nesmíme nechat zdržovat nějakými ekonomickými ohledy. Soutěžit cenu projektu? Zdržovačka. Proč, když tu máme firmu, co nám to do konce ledna 2018 vyprojektuje za pouhé dva miliony? A že nás ten projekt bude stát dvakrát tolik, než by se dalo zřejmě vysoutěžit? Nezájem. Hlavně ať se stihne do voleb kopnout.

A ten bazén! Jak to chtěla předešlá radnice do voleb stihnout, když se s tím tak babrala? To je pořád nějaké diskutování o tom, jak se tam udělá příjezd a parkoviště. Nezájem, že současné řešení zabere třetinu stávající

travnaté plochy pro slunění. A jak bude vypadat wellness, či zda nepřidělat ještě venkovní bazén? Sakra práce, takhle bychom se daleko nedostali, prostě to bude tak, jak říkáme... Nebo jak říká pan radní Kutil??? No, zkrátka konec řečiček. Kdyby se k tomu měl každý vyjadřovat, to se pak do voleb nestihnou ani kopnout základy... Vždycky se přeci najde někdo, komu se to nebude líbit. To se v tom množství pak ztratí... A že to bude stát hodně peněz? Kolik vlastně? 80 nebo 100 milionů? Ani to se neví. Radě města to nevádí. Neúplnou studii odsouhlasila. Nevadí to ani paní radní Janáskové. U studie na rozšíření areálu Vodník požadovala spolu se spolkem Vimperko přesný rozpočet realizace, přesný provozní rozpočet, včetně odpisů a životnosti jednotlivých čerpadel a mnoho dalšího. Inu nová doba, nová funkce, noví kamarádi, nový názor...

Ony se vůbec v radě města přehodnotily priority i pravidla. Teď už se smlouvy mohou schvalovat radou města a podepisovat starostou bez toho, aby byly výdaje kryté v rozpočtu (demolice objektů v ulici Pasovská - schváleno radou města 17. 7. 2017, podepsáno starostou 1. 8. 2017, finanční krytí schválené zastupitelstvem rozpočtovým opatřením č. 39 až 7. 8. 2017!!!). A že ještě před půl rokem byla za obdobný postup ostře kritizována bývalá paní starostka? Tehdy to ovšem paní starostka ihned veřejně avizovala a zachránila tak dotaci 16,5 miliónů na zateplení školy. Teď je jiná doba, teď se pospíchá, a tak se lže a pravda se neříká...

Ulice Nad Stadionem – opravník

Ve Vimperských novinách č. 7-8/2017 obhajoval Zdeněk Kutil, proč není možno v letošním roce realizovat opravu ulice Nad Stadionem u č. p. 355, 356, 357, 360. Návrh na realizaci opravy předložili na jednání zastupitelstva města dne 19. 6. 2017 zastupitelé Jaroslava Martanová a Bohumil Petrášek. Pro bylo 8 zastupitelů, 9 zastupitelů ze současné koalice se hlasování zdrželo a návrh tedy nebyl přijat. V článku Zdeňka Kutila je několik zavádějících informací.

Uvádí, že hned druhý den se ve vyjmenovaných domech objevil leták napadající současné vedení města z nečinnosti a odporu k této opravě. Pravda je taková, že v letáku byl tento text:

„Dne 19. 6. byla bodem programu na zastupitelstvu města **rekonstrukce ulice Nad Stadionem**. Návrh předložila bývalá starostka paní J. Martanová. Pro rekonstrukci hlasovalo 8 zastupitelů – členové bývalé koalice – jejichž součástí je paní Martanová (dnes opozice), zdrželo se 9 zastupitelů koalice (dříve opozice). Návrh neprošel. Projekt byl připraven, s financemi bylo počítáno, ale nové vedení města ho nepodpořilo.„
Hlasování nebylo uvedeno jmenovitě a nebyl uveden žádný komentář. Pouze suché konstatování, žádné napadání.

Dále tvrdí, že se s opravou této ulice při schvalování rozpočtu na letošním rok nepočítalo a město nemá dostatek financí.

Pravda je taková, že v rozpočtu je 20 mil. Kč na zahájení opravy ulice 1. máje s opcí (tedy rozšířením zakázky) na ulici Nad Stadionem, toto bylo uvedeno v podrobném komentáři ke schválenému rozpočtu a všichni zastupitelé měli tento materiál k dispozici.

Není pravda, že 20 mil. Kč vyčleněných na opravu ulice 1. máje a Nad Stadionem byl návrh tehdejší opozice, jak píše Zdeněk Kutil. Byl to návrh rady města, která připravovala rozpočet na rok 2017 a tehdejší opozice požadovala přesunout tyto prostředky do rezervy, což je pouze administrativní opatření. Protože se již nepočítá se zahájením opravy ulice 1. máje v letošním roce, je možno tyto prostředky čerpat na opravu ulice Nad Stadionem.

Rovněž tvrzení, že není možno akci realizovat, neboť se do konce platnosti stavebního povolení nestihne výběrové řízení na dodavatele, je jen výmluva.

Většinu prací (opravu vodovodu, kanalizace a podstatné části komunikace) je možno realizovat jako opravu na tzv. ohlášení stavby. Tímto způsobem chce současné vedení města realizovat opravu v příští roce, bohužel tedy bez rozšíření parkovacích ploch. Stavební povolení je potřeba hlavně na

rozšíření parkovacích ploch a s tím související opěrnou zeď, dále na veřejné osvětlení a drobné stavební objekty vyvolané rozšířením parkovacích ploch. Nové objekty by se budovaly po vydání stavebního povolení. Pokud by vedení města mělo zájem akci realizovat, bylo by to možné.

Uvádí, že oprava je slibována více než 6 let.

Pravda je taková, že projekt na odpovídající rekonstrukci byl zadán 25. 11. 2014 poté, co v září a říjnu 2014 proběhly schůzky s obyvateli této ulice a byly shromážděny jejich připomínky. Stavební povolení bylo vydáno v roce 2015.

Současné vedení chce realizovat pouze opravy. Toto se týká i parkovacích ploch. Je s podivem, že současné vedení považuje za dostatečný současný počet parkovacích míst. V této lokalitě je cca 7 parkovacích míst (z toho jedno pro ZTP). Ostatní vozidla parkují v rozporu s dopravními předpisy, nebo na zelené ploše.

Pravda je taková, že současná oficiální parkovací místa nepostačují pro obyvatele 36 bytů. Pokud nedojde k rozšíření počtu parkovacích míst, bude to další z akcí současného vedení města, která není koncepční a zvyšuje do budoucna finanční zatížení města.

V témže článku se Zdeněk Kutil chlubí tím, že našli finanční prostředky na opravu Hřbitovní ulice z prodeje nemovitostí.

Pravda je taková, že dobrý hospodář prostředky z prodeje majetku investuje do jeho rozšiřování. Minulé vedení chtělo za prostředky z prodeje nemovitostí rozšířit ZTV v Hrabčicích, aby bylo možno nabídnout další pozemky zájemcům o bytovou výstavbu.

Současné vedení upřednostnilo opravu Hřbitovní ulice. Bohužel ani technické řešení této opravy není koncepční a v brzké době si tato komunikace vyžádá další finance.

Manažer

Vyvoláme krizi,
adoptujem vizi!
Krizový jsem manažer,
hraji vždycky jenom fér.
Moji milí Šumaváci,
nechci k odpočinku práci.
Ani chata, ani auto
není moje hlavní motto.
Přišel jsem jen pomoci,
firmu z krize vyvléci.

(Lýdie A. Urbanová)

Májovka

Vimperk je, jak známo, nejen bránou Šumavy, ale i historickým městem s pestrou minulostí a s unikátním zámekem. Proto toto malebné městečko láká tolik turistů, kterým nabízí k odpočinku útulná zákoutí a k aktivnímu životu tolik zajímavých příležitostí... Tak přesně s tímhle očekáváním jsem přijela navštívit svoji spolužačku z vysoké školy Lýdii. A naplnilo se?...

Do Vimperka jsem přijela vlakem. Lýdie mě vyzvedla na nádraží i se svým synem Pepíčkem. „Pojď, chci ti ukázat město,“ těší se Lýdie. Lýdie ve Vimperku až na pár přestávek způsobených studiem a cestováním žije celý život, proto jsem se těšila, že v ní kromě příjemné společnosti budu mít i spolehlivou průvodkyni. Cesta mě unavila a mám žízeň. Láká mě hospůdka naproti vlakovému nádraží, Lýdie mě ale odvádí pryč se slovy, že tam se podíváme až někdy příště... „Přece nevyměníš lavici ve vlaku za stejnou lavici v hospodě,“ kárá mě. „Pojď se radši podívat, jak to u nás ve Vimperku vypadá. Vimperk je hezký město se zajímavou historií, ale v současnosti je tu spousta rozbitých ulic, chodníků, moc asfaltu, málo zeleně. V příštích letech by se snad měly proměnit hlavní tepny Vimperka – ulice 1. máje a Pivovarská. Už je i zpracovaný návrh, jak by mohly ulice v budoucnu vypadat. Mně osobně se ten návrh moc líbí, ale není stále jisto, zda bude realizován. Doufám, že vedení města zvolí sice zdouhavější, ale kompletní rekonstrukci před rychlými, ale nekoncepčními opravami. V současné době je zadáno zpracování projektových dokumentací.“

Přecházíme Volyňku a přicházíme ke křižovatce „Fišerka“. Na místě křižovatky dřív stála hospoda, která servírovala hostům ryby z blízkého rybníčku, proto se jí říkalo německy „Zur Fischerin“. Hospoda už sice dávno nestojí, ale název „Fišerka“ přežil dodnes. Zatímco stojíme na křižovatce a povídáme, sleduje Pepíček slepice na dvoře rohové vilky. Jsem ráda, že nepobíhá kolem nás, protože auta tady jezdí i směrem do centra dost rychle. Však je také „Fišerka“ místem nejčastějších dopravních nehod ve Vimperku. „Tahle ulice má spíš parametry silnice, což je dost problém,“ vysvětluje Lýdie. „Auta tu jezdí rychle, protože si to můžou dovolit – místa je tu na to dost. Ale mělo by se to snad výhledově zlepšit. Snad už v roce 2018 se má křižovatka předělat na kruháč a následně by se měla celá ulice 1. máje zúžit. Vzniknou nová, zanořená parkovací místa po obou stranách ulice a mezi nimi budou vysázeny stromy. Ráz ulice se tím zcela změní.“ Zajímá mě, jak velkou změnu úprava přinese a kdy by mělo k proměně ulice dojít. „No, to se uvidí. Pokud má dojít k realizaci už zpracované studie, měla by se zásadně proměnit podoba města od „Fišerky“ až nahoru ke gymplu. Zatím se ale uvažuje pouze o oblasti od křižovatky k hotelu Zlatá hvězda.“

Oprava zbývajících úseků je zatím hudbou daleké budoucnosti. V upravovaném úseku se vysadí nová zeleň, dají nové lampy, lavičky, změní se povrch a rozměry silnic i chodníků. Město získá mnohem historičtější, sjednocenější a útulnější ráz, což si vzhledem k nedávno přidělené dotaci na opravu zámku zaslouží.“

Pokračujeme dále ulicí 1. máje nahoru. Jelikož je Lýdie mimo jiného zanícenou lingvistkou a historičkou-amatérkou, neodpustí si malé jazykově-historické okénko. „Tahle ulice se jmenuje po nejvýznamnějším svátku komunistického režimu - svátku práce a oslavě dělnické třídy. Svátek má původ v americkém Chicagu, kde došlo v roce 1886 k celodenní stávce dělníků právě 1. května. V Čechách se poprvé slavil v roce 1890 v Praze. Samotný slovo „máj“ je taky zajímavý. Každý ví, že je to starší a pro nás teď poetičtější označení pro květen. Méně známé už je ale to, že je to jediný název měsíce, který byl od 14. století nahrazen jiným názvem - všechna ostatní označení měsíců jsou z té doby! Poprvé bylo slovo květen použito až v roce 1805 Jungmannem v jeho překladu Ataly. Důvodem pro zavedení novotvaru byla obrozenecká touha nahrazovat slova, která se vyskytují i v jiných jazycích - zejména němčině, slovy českými. V češtině se slovo rychle ujalo a vytlačilo původní máj na jazykový okraj, odkud si ho dnes půjčují už jen básníci.“

Začátek ulice má zvláštní ráz. Napravo ode mě jsou vilky, které prý vznikly v roce 1921. Na druhé straně jsou tři řady paneláků, které byly postaveny na konci 60. let minulého století na místě původních sklářských objektů. Vedle paneláků naštěstí konečně míváme první hospodu, do které si jdeme na chvíli odpočinout. Ani bych si jí nevšimla, je malá a nenápadná, ale hlouček kuřáků na chodníku nás na ni upozornil. Ještě že ten protikuřácký zákon máme!

Po odpočinku ucházíme sotva sto metrů a Lýdie už zase zastavuje. „Tomuhle domu se říká zámeček,“ ukazuje na trochu vzdálenější barák nalevo za parkovištěm, v němž je v současnosti provozován také nějaký bar. „Bydlívala v něm rodina majitele skláren. Víc jak třicet let v něm pak sídlila hudebka, moje maminka tam hrávala na akordeon.“ Pepíčka naše rozpravy o historii původně Pražské, dnes ulice I. máje vůbec nebaví. Rozveseluje ho až pohled na zimní stadion. „Tam budu chodit hrát hokej,“ chlubí se hrdě. „Konkrétně prostor kolem zimního stadionu by se měl s realizací studie hodně změnit,“ vrací se k poněkud méně vzrušujícímu tématu Lýdie a Pepíček jde raději zkoumat menu místní asijské restaurace, které je vystaveno do ulice. „Měla by tu vzniknout dvě nová parkoviště – jedno v místě bývalé prodejny nábytku – na tom už se pracuje. A druhé hned vedle, ale o něco výš – vedle restaurace Hamajda. Zároveň by se opět zprůchodnilo fotbalové hřiště pod zimním stadionem, jako tomu vždycky bývalo. Do toho by se jak na nových parkovištích, tak na parkovišti naproti přes cestu vysadily nějaké stromy, protože tyhle velký betonový plochy jsou na pohled strašný. Pod i nad stadionem by měly být zvýšené zpomalovací pruhy, takže by tu auta musela jezdit pomaleji.“ Přiznám se, že i mě už naše urbanisticko-historická procházka unavuje, tak spolu s Pepíčkem vyhledávám stávkou a jdeme do místního kulturního domu „Cihelna“ na kafe a limonádu. Bohužel zjistíme, že tady se nenajím, tak mi Lýdie slibuje jídlo v restauraci Hamajda. „Je to hospoda hned u zimáku. Byla otevřena ve stejný den jako stadion – 13. 11. 1971! Dopoledne otevřeli hospodu a večer se už odehrál na ledě první zápas – Cortina (Itálie) versus Šumavan Vimperk. Výsledek si bohužel už nepamatuju,“ uzavírá přednášku o místním zimním stadionu Lýdie.

Na terase Hamajdy si dáváme tatarák a Lýdie pokračuje v přednášce. „Secesní vilka, kterou vidíš támhle, je v současnosti školka,“ ukazuje Lýdie na protější stranu. „Vila je z roku 1905 a projektoval ji významný rakouský architekt Leopold Bauer.“ „Zdá se, že pan významný architekt nepočítal s autama,“ poznamenávám kousavě, když vidím, jak parkují rodiče, kteří si vyzvedávají své ratolesti, přímo na chodníku před školkou, na místě zákazu zastavení, někteří dokonce na přechodu pro chodce – jinde u školky totiž zastavit nelze. „No, pan Bauer o autech opravdu uvažovat nemohl, ale současní architekti je v potaz berou – pokud bude oprava ulice provedena podle navržený studie, dočkají se rodiče několika podélných parkovacích míst přímo u školky a dalších o kousek výš. Ono to sice vypadá, že rodiče mohou auta zaparkovat tady u Hamajdy a děti do školky dovést, ale sama dobře vím, kolik času to zabere s malým dítětem, které má zrovna náladu trucovat, když spěcháš. Popravdě špatné parkování bylo u mě jedním z důvodů, proč jsem Pepíčka do týhle školky nedala,“ reaguje Lýdie.

Jídlem zpomaleným krokem pokračujeme dále. Zaujímá mě místní

základní škola praktická a speciální, v podobné jsem svého času učila. „Praktická, dříve zvláštní škola se tady otevřela v roce 1973. Před ní tu byla škola obchodní a ještě před ní kanceláře sklárny. Úplně původně byl však objekt postaven jako hospoda.“ Trochu lituju, že v budově není hospoda dodnes, s plným břichem se mi špatně jde a je pro mě náročné vnímat Lýdiin výklad. Přesto mi zvědavost nedá, a když se přiblížíme k velkému rohovému domu, zeptám se na jeho příběh. „Barák nechal postavit doktor Hoser, který bydlel přes ulici v tzv. rákosárně. Byl to porodník a barák nechal na přelomu 20. a 30. let postavit za účelem ozařovacího institutu – léčil se zde například revmatismus a ischias. Od roku 1945 do 90. let tu byl Okresní ústav národního zdraví. Od té doby tu sídlí Správa Národního parku a CHKO Šumava. Tohle je teda to místo, kde se střídají nejen ředitelé, ale i koncepce ochrany přírody jako na běžícím pásu... Co se týče budoucího vzhledu okolí ulice, tady by měla být podle studie zastávka městské hromadné dopravy a taky několik podélných parkovacích míst na obou stranách,“ vysvětluje Lýdie.

Jen o dva baráky výš je místo, kde stávala vimperská synagoga. „Synagoga byla vysvěcena 3. ledna 1926. V přízemí byla modlitebna a kancelář židovské obce, v patře byt rabína. Bohužel, synagoga nevydržela ve Vimperku dlouho. Velký oslabení místní židovské komunity nastalo už po Mnichovské dohodě. Většina židovského obyvatelstva se pak přesunula do vnitrozemí, někteří ale zůstali. Situace se vyhrotila v noci z 9. na 10. listopadu 1938, kdy byla nacisty organizována tzv. „Křišťálová noc“. Ta se nevyhnula ani Vimperku – místní synagoga byla 10. listopadu vypálena. Zbytky budovy stály až do roku 1941, kdy byla srovnána se zemí. Dnes už synagogu připomíná jen tahle pamětní deska,“ ukazuje Lýdie na kamennou desku na opěrné zdi u chodníku.

„Ty, Lýdie, kde jsi vlastně přišla ke všem těm informacím? Znáš historii téměř každého baráku, odkud to všechno víš? To jsi pátrala někde v archívech?“ divím se. „To jsem nemusela. Vimperk má to štěstí, že kdo se zajímá o jeho historii, nemusí si informace nijak složitě dohledávat. Stačí si přečíst knížku Vimperk od místního středoškolského učitele Romana Hajníka, nebo si otevřít stránky města. Informací je k dohledání docela dost,“ uvádí na pravou míru.

Přicházíme k základní škole. Masarykova česká obecná a občanská škola byla otevřena roku 1930. Za minulého režimu změnila název, ale nyní už se zase jmenuje po prvním československém prezidentovi. „V týchle budově se nachází tajemný znamení kříže na zábradlí. Traduje se, že se vztahuje ke smrti místního stavitele Rysa. Ten se údajně v místech křížku zranil a na následky zranění poté zemřel. Prý se tak stalo jako trest za to, že na stavbě školy šetřil. Teda já bejt stavitel, dám si radši i dneska hodně velké pozor

na poctivost, kdybych se pouštěla do opravy školy TGM,“ směje se Lýdie.

Naproti škole stojí další, dnes už bývalá, škola. Původně to byla od roku 1909 menšinová česká škola. Poté přešel objekt pod státní lesní správu a padesát let byla v budově místní lesnická škola. Ta byla ale bohužel zrušena a momentálně je v prostorách školy městská knihovna. „V tomhle prostoru by mělo dojít k dost zásadní proměně, co se vzhledu a funkčnosti týče. V první řadě je tohle místo, kde se dostáváme k začátku historickýho centra města. Tady na křižovatce Hřbitovní a 1. máje bude velký vystouplý zpomalovací pruh a za ním směrem ke gymplu už bude jiný asfalt, více respektující historický ráz města. Kolem knihovny by mělo ubýt parkovacích míst, ale celkově se počet parkovacích míst v celém předělávaném území zvýší. Taky prostranství před školou TGM dost změni vzhled. Vysadí se nová zeleň, změni se parkování pro zaměstnance školy, které je v současné době neprakticky za školou – pak by mělo být před školou a vjíždělo by se k němu spodem. Povrch prostranství mezi hotelem Zlatá hvězda a školou TGM se změni z asfaltu na kostky.“ „To zní všechno hrozně hezky, ale bude to stát určitě strašnej balík – máte na to?“ pokládám zásadní otázku. „Drahý to bude, to jo, ale je více než reálné opravu zaplatit. Zatím se bere v potaz pouze oprava od Fišerky po lesárnu. Ta by měla stát přibližně 50 milionů, ale je reálné, že by se podařilo vysoutěžít nižší cenu, kolem 40 milionů. Oprava zahrnuje kromě toho, co je vidět a o čem jsem mluvila, také novou kanalizaci. V rozpočtu na letošní rok je na opravu vyčleněno 20 mil. Kč. Příští rok za nájemné od firmy ČEVAK dostaneme 10 mil. Kč. Vzhledem k tomu, jak jsou dobře vybírány daně, je vysoce pravděpodobné získat z daní za rok 2017 částku kolem 10 mil. Kč, se kterou není počítáno v rozpočtu. Předpokládám, že bychom z ní mohli vzít 7 mil. Kč. Dále jsou prodávány nemovitosti, ze kterých je také možné získat 3 mil. Kč, takže jsme na částce 40 mil Kč. A v případě potřeby lze v říjnu 2018 požádat o čerpání řádného nájemného od firmy ČEVAK za rok 2019, tj. dalších 10 mil. Kč.“

Trochu lituju, že neprocházím touhle ulicí za několik let, ale zas se sem budu mít důvod vrátit a porovnat nový versus současný stav. Lýdiin popis budoucího stavu zněl natolik zajímavě, že jsem si na její doporučení prohlédla po příjezdu domů návrhovou část zmiňované studie – ta je k nahlédnutí na stránkách města v sekci „Informace pro občany“. Vizualizace plánované budoucí podoby některých míst mě přesvědčily, že k zásadní proměně ulic 1. máje a Pivovarská by mělo dojít. Vimperk by tím získal zcela novou atmosféru, z nepřiliš jednotného a útulného pohraničního města by se alespoň částečně proměnil v historické městečko s ucelenou koncepcí centra města. Tak doufám, že se podaří prosadit kompletní rekonstrukci ulice a brzy se zahájí práce na jejím uskutečnění.

Protože mě láká návštěva vimperského zámku, nepokračujeme už dále ulicí 1. máje, ale odbočujeme doprava do Hřbitovní ulice a odtud doleva kolem urnového háje. Města neživých v sídlech živých mě vždycky fascinovala, jdu se tedy podívat za hřbitovní zdi. Naproti vchodu je kostel sv. Bartoloměje, podle Lýdie nejstarší dochovaná sakrální památka ve Vimperku – její vznik se klade až do 13. století! Ticho hřbitova si ale neužívám dlouho, Lýdie je celá netrpělivá a chce mi ukázat místní vzrostlé a druhově pestré arboretum. „Arboretum vzniklo v roce 1959 hlavně pro výuku žáků lesárny. Dneska už je ale normálně přístupné veřejnosti a kromě zajímavých stromů jsou tam i lavičky, cvičební prvky, dřevěné sochy atd. Některé stromy jsou okomentované cedulí, větší část je neoznačena. Všechny jsou ale zobrazeny na mapce v letáčku, který byl nedávno vytištěn.“

Po průchodu arboretum konečně stojíme před rozlehlým areálem zámku. Původní hrad byl založen už kolem poloviny 13. století. Momentálně je zámek v dost zuboženém stavu, ale vše by se mělo brzy změnit. V roce 2015 převzal objekt Národní památkový ústav a byla započata oprava. V současnosti je možnost absolvovat v zámku dva prohlídkové okruhy a navštívit Muzeum Vimperka. O tom už ale někdy jindy...

Vraťme se na začátek... „Vimperk je, jak známo, nejen bránou Šumavy, ale i historickým městem s pestrou minulostí a s unikátním zámekem. Proto toto malebné městečko láká tolik turistů, kterým nabízí k odpočinku útulná zákoutí a k aktivnímu životu tolik zajímavých příležitostí...“ Tohle mé očekávání se bohužel úplně nenaplnilo. K tomu, aby bylo z Vimperka skutečně turisty vyhledávané město, ve kterém chtějí zůstat, musí ještě urazit kus cesty. A myslím si, že právě celistvá, šetrná a historii respektující oprava páteřních ulic je jedním ze základních předpokladů, jak tohoto stavu dosáhnout. A tak doufám, že mé budoucí já bude jednou kráčet opravenou ulicí 1. máje a bude si říkat, že ona cesta byla úspěšně započata.

Magdaléna Dědinová

Nevydařená volba

Výbor pro rozvoj města
potřebuje nového předsedu.
Člověka z jiného těsta,
staršího představit si dovedu.
Čtyřicetiletého dáme pryč,
však „proti“ je o jednoho víc.
Co se to stalo, že „pro“ je málo?
Až budu příště zas pospolu,
hlasujem „pro“ – ručičky nahoru!

(Lýdie A. Urbanová)

Jak to vidí turista?

Jsem na tom úplně stejně jako vy, milí čtenáři. Žiji ve městě na úpatí Šumavy, mezi lesy, které mám tak rád a kde se mi tak hezky žije. A někdy bych chtěl křičet, jak je tady krásně a že jsem zdejší pyšný patriot a že tady máme zámek, krásné náměstí s opravenými domy, sportovní areál, bazén a za humny se otevírá Šumava. A že by to měli všichni vědět a přijet se na tu krásu podívat a užívat si služeb hrdého a pracovitého města a poznat lidi, kteří v něm žijí.

A tak se stane, že kdesi nějakému zapálenému turistovi dojde, že by se chtěl o Vimperku dozvědět více. Někde kdysi zaslechl slogan „Vimperk - brána Šumavy“. Tak proč tady nějaký čas nestrávit? Dominanta města Státní zámek Vimperk přímo vyzývá k návštěvě. Tak šup se na něj podívat! Po cestě je posádka vyprahlá a jistě by něco malého zakousla, alespoň kafičko by přišlo k duhu... Ale jaké to překvapení! Nikde nic! Nevadí. Do prohlídky zámku zbývá ještě hodina a vyhlídka na město vyloženě láká k procházce do podhradí. Co takhle náměstí? Ještě že je ze zámku vidět, protože při příjezdu do města není nikde žádné záchytné parkoviště s informacemi o městě a o místech, která by stála za zhlédnutí. A to nejen co se týká zajímavých míst ve městě, ale i akcí, které se zde v hojné míře pořádají. To je velká škoda. Ale není přeci nutno hořekovat. Vimperk má jistě své webové stránky. A tady možná nastává trochu problém. Jak jsem slyšel od místních podnikatelů pohybujících se v cestovním ruchu, webové stránky jsou plné zajímavých a důležitých informací, ale trochu málo intuitivní a přehledné.

No nic. Směr náměstí skupinka návštěvníků nabrala a vzhůru za nějakou místní specialitou. Při vstupu na náměstí objevují informační centrum. Slovo „objevují“ je na místě. Nestálo by za to umístit ho opravdu v místě, kde na něj turista „narazí“? Nicméně ten pohled je nádherný! Opravené domy, zvonice, kostel, kašny a ten klid! Takové ticho na žádném jiném náměstí nenajdete! Klid a pohoda tady vyzařují ze všech míst. To vyloženě vybízí k prohlídce. Navíc se zde nalézají vkusné informační tabule o historii náměstí. Teď už jen najít místo, kde je možno nasytit vyhladovělé žaludky. Ale co to? Náměstí - a nikde žádná restaurace, kde by bylo možno se najíst. Sice je inzerován Šumavský pivovar, ale jeho otevírací doba je více než skromná. To je zvláštní! Nicméně s tímto faktem asi radnice nemůže dělat vůbec nic. Naštěstí je zde alespoň kavárna pana Hrunka, kde se dá na terásce posedět a při pití výborné kávy si vychutnávat pohledy na celé náměstí a mít čas i klid přemýšlet...

Vždyť je to vlastně štěstí, že se turisté dostali až sem. Protože nikde na

ně nekřičelo „přijďte do Vimperka“, „poznejte Vimperk – bránu Šumavy“. A to je škoda! Vždyť Vimperk má co nabídnout. Většina vimperských podnikatelů v cestovním ruchu se shoduje, že propagace města a poutavé informace o něm jsou nutností k tomu, aby turisté přijeli. A to buď aby zde strávili dovolenou, nebo jen krásný den při cestě zpět ze šumavských hvozďů za civilizací. A koneckonců proč nepropagovat i tu Šumavu? Vždyť na té je tady turistika postavena. Boubín, Vydra, Antýgl, slatě... – to vše jsou místa, která turisty táhnou. A přidejme si k tomu, že návštěvník, který chodí po kopcích, je člověk aktivní. Nesedí na jednom místě, ale chce poznávat, zažívat a vidět. Vimperk jen musí využít příležitost, dokázat se o něj postarat a mít mu co nabídnout, když do něj zavítá. Město by mělo zaštitit a chytře spojit jednotlivosti Vimperska, dokázat je pojmenovat a propagovat je navenek jako celek.

Bude-li mít turista těch hezkých zážitků dost, tak se jistě bude vracet a doporučovat náš Vimperk ostatním jako město, kde to žije a které stojí za to zažít.

Pozvánka na akce Vimperk žije!

7. října Vimperský mobilní biatlon

Zveme všechny kamarády, přátele i zasvěcené či zvědavé příznivce biatlonu na netradiční rozloučení s letní biatlonovou sezónou, které se uskuteční 7. 10. 2017 od 10 hodin na Vodníku. V rámci sportovního dopoledne proběhne historicky první závod v biatlonu se střelbou na mobilní střelnici, ukázka biatlonové výzbroje a veřejnost si též bude moci vyzkoušet střelbu na terč ze špičkové biatlonové vzduchovky. Pro závod jsou vypsány tyto kategorie: děvčata bez rozdílu věku, chlapci bez rozdílu věku, rodiče, příchozí.

11. října Češi v Rumunsku aneb Banát poslechem i pohledem

Znáte významy slov „hůra“, „dvíčata“ a „poslámka“? Víte, co znamená, když někomu „nebaš šmakuje maso“? Zajímá vás život a jazyk našich krajanů v zapadlých rumunských vesnicích? Cestujete rádi nejen v prostoru, ale i v čase? Pak Vás zveme na povídání Adély Jiříkové o rumunské vesnici Šumice, které se uskuteční 11. října od 19 hodin v Kavárně Ve Skále.

Na návštěvě u

vimperského „meteorologa“ Romana Szpuka

Stejně jako v předchozím čísle Vimperského samizdatu přinášíme rozhovor s místní postavou, která může být leckým považována za kontroverzní, výstřední, neobvyklou. Onou osobností je vousatý padesátník, jenž vládne perem, uhlem na kreslení i objektivem – pozorovatel počasí, básník, malíř, fotograf a bohém Roman Szpuk.

Jak jsi se, Romane, ocitl ve Vimperku?

Pocházím z Teplic, kde jsem žil skoro 29 let. Pak jsme se přestěhovali s manželkou sem, v podstatě za čistým vzduchem. A jak jsem se dostal na Vimperk? Manželka povídala, že v Teplicích nechce bydlet. Že má strach, že tam zvlčím s básníkama už totál, zkrátka že chce někam jinam. Tak jsem si našel na mapě různý pěkný města, většinou v příhraničí. No a první byl Vimperk. A pak Bruntál a tak dále. Všechno to byla místa, kde jsou blízko hory. Tak jsem zavolał do Vimperka tenkrát na lidovou školu umění a říkám: „Moje manželka dostudovala konzervatoř, nepotřebujete tam místo učitelky na cello?“ A oni řekli: „Potřebujeme.“ A já říkám: „Máte nákej byt?“ A oni: „Máme.“ Tak jsem jim odpověděl, ať si nás zapíší, že to berem. A vůbec jsem nevěděl, jak Vimperk vypadá. Byl to skok do tmy. V roce 89, těsně před revolucí, v říjnu.

Vzpomeneš si, jak na tebe Vimperk poprvé zapůsobil?

Ten den, co jsem přijel poprvé do Vimperka, byly zrovna přeháňky a foukal takovej svěží vítr. Dole ve Weisovce ještě rostla vrba a její větve ten vítr cuchal, vidím to před sebou jako film. Tak jsem si říkal, to bude fajn, tady se bude dobře dejchat. Vimperk na mě působil zajímavě už tím, že je v takovém údolí. Tady je člověk jakoby skrytej ve stínu hor. To na mě působí líp než rozsáhlý roviny. Příjemně mě překvapila Homolka. Protože já jsem žil v Českým středohoří, a tam jsou často podobný holý kopce. Tak jsem si říkal, že to je trošku jak z mýho domova. Pak si pamatuju ten borovicovej les, jak je vedle Homolky. Když tam svítlo zapadající slunce, ty kmeny hořely krásným bronzem. To byly první dojmy. Pak jsme přišli do holobytu, co nám ho přidělili. Nebyla tam elektřina, neměli jsme ani dříví a v říjnu už začalo mrznout. Tak jsem šel do lesa, sbíral jsem klacíčky, aby se dalo zatopit. Takže takovej romantickéj začátek na Šumavě.

Jak se vám dařilo proniknout mezi místní lidi?

Moje žena je přesvědčená katolička a já jsem byl taky katolík, i když vlažnější. Tak jsme měli samozřejmě kontakty na faráře. Tenkrát tu sloužil Vašek Hes. No a ten nás ihned nasměroval. První, koho jsme poznali, byl Láďa Marků s rodinou. Láďa nás pak seznámil s dalšími, třeba s Kájou Crhů. A pak už to šlo jako lavina.

Jak jsi to tu měl s prací?

No to byl neskutečný kolotoč. Začínal jsem jako noční hlídač kravínů a prasečáku na statku v Bohumilicích. Proto, abych měl čas v noci psát. To byla teda divočina. Už ráno, když přicházely ženský do práce ve dvě nebo ve tři k těm kravám, ten řev tam, ty nadávky, taková drsnost. No a potom jsem začal dělat lesního dělníka, to jsem sázel stromky. Pak jsem byl půl roku jako ochránář v CHKO. Potom jsem dělal dalšího nočního hlídače v Grafu v Bohumilicích, potom jsem byl v truhlárně na charitě, dělal jsem tam i topiče, lepil jsem po městě plakáty. I poštáka jsem dělal, asi jenom tři a půl měsíce. Pak jsem šel na nádraží jako staniční dělník. Znovu jsem dělal lesního dělníka u městských lesů. Pořád jsem skákal sem a tam, mezi tím byla i ňáká nezaměstnanost. Až se mi podařilo se dostat na stanici (pozn. meteorologická stanice Churáňov). Před dvaceti rokama. Dlouho jsem o tuhle profesi usiloval, počasí bylo můj koníček od dětství.

Co se týče tvé literární činnosti, v posledních letech ses přesunul od poezie k lyrické próze. Proč ten posun?

Dlouho jsem psal čistě přírodní lyriku, ale takovou dost komplikovanou. Pak jsem se dostal k haiku. Haiku je postavený na přítomném okamžiku. Na čirém pozorování prostýho každodenního života a rychlým zápisu do dvou nebo tří veršů. To mě naučilo koukat se na svět konkrétně. Vynechat složitý ideje, symboly, metafory. A odtamtud byl kousek k delšímu celku tvořenému stejnou metodou. Člověk jde krajinou nebo městem, je pozornej, poslouchá dialogy, který se odehrávají, rychle si to zapíše a z těch zápisů

vytvoří jakousi koláž. Zjistil jsem, že mi to jde líp. Jsem tak volnější a lidem se to líp čte.

V posledních dvou knihách, lyrických prózách „Chraplavé chorály“ a „A zavaž si tkaničky“ zmiňuješ často i konkrétní vimperské osoby. Nenaštvals tím někoho? Ne všichni jsou připraveni a ochotni takhle se veřejně odhalovat...

Já jsem především naštvál svoji ženu a všechny příbuzný. Přímo ve Vimperku že bych někoho naštvál z těch lidí, to asi ne. Nevím o nikom. Snažil jsem se tu knihu psát pravdivě, se smutnou láskou. Neměl jsem žádný bouřlivý reakce od lidí. Některý věděli, že o nich budu psát, některý to ani nevěděli. Někde jsem změnil pro jistotu jméno. Většina výhrad je v tom smyslu, že to nebylo přesně tak, jak jsem to napsal. Ale je to přece umělecké dílo, ne reportáž. Možná jsem to měl napsat do poznámky. Teďka píšu třetí díl, uzavřu to jako triologii, a tam už mám jasně napsáno, že ne všechno se odehrálo přesně tak, jak to v knize stojí. Aby to bylo všem jasné. Nepíšu přece sborník jakýchsi vimperských drbů.

Kde je ve Vimperku tvoje oblíbený místo, kde se cítíš bezpečně?

Ve Vimperku jsem chodíval dolů k Volyňce, jak je tam bikrosový hřiště. Když jsem bydlel na Sojčáku, byl jsem na mateřské a chodil jsem s dětma denně, fakt denně, i při dešti, do lesů směrem k Výškovcům a pod Hrabice, myslím, že se tam tomu říká Rokle. Tam to mám opravdu nadoraz prožitý. Líbí se mi i hřbitov, arboretum a taky cesta, co podél něj vede k zámku. Často jsem taky chodíval a chodím do kostela. Už ne na mši, tam se toho příliš mnoho namluví, raději na adoraci, to je taková modlitba mlčení, něco jako katolická meditace. Tam se cítím dobře. A vůbec se mi to okolí kostela, ten roh s přilehlýma starejma barákama, docela líbí. Občas cestou z práce zastavím Na Radosti u kaple. Nebo se vydám na druhou stranu za Skláře do Getseman. To je vlastně taky arboretum.

Momentálně bydlíš ve škole, v hlavní budově školy TGM. Jaké to je, bydlet ve škole? A jak vnímáš okolí školy, ulici 1. máje?

Myslel jsem, že ve školním bytě bude slyšet zvonění, křik dětí. A nic. Nebýt dotěrnýho nočního světla z bowlingu a dunění při koncertech ve Zlatý hvězdě, byl by tu naprostý klid. A ulice 1. máje? Je to střed Vimperka, každé jí zná, protože to je hlavní ulice, co vede k náměstí. Ale jinak mně ta ulice nic neříká. Nemám k ní vztah, že bych tam chodil nějak rád. Prostě normální třída. Vždycky, když za mnou někdo jede, tak ho nasměřuju na 1. máje a říkám, že to je ulice, která vede přímo přes Vimperk, středem. A nic víc.

Nekorektní vtip

Zvířátka se rozhodnou, že si postaví dům, ve kterém by pak společně bydlela. Jenže na každou stavbu musí být povolení. Po krátké poradě rozhodnou, že vyřizovat žádost půjde medvěd. Je ze všech nejsilnější a bude budít na úřadech respekt. Uplyne týden, pak druhý a medvěd nikde. Na začátku třetího se pomalým krokem šourá medvěd a už zdálky volá: „Nemám, prostě nemám!“ Zvířátka se znovu radí a rozhodnou, že pošlou lišku. Je lživá a mazaná, určitě pořídí lépe než medvěd. Uplyne týden, liška nikde. Na konci druhého týdne se plíží liška se staženým ohonem a plačtivě volá: „Nemám, prostě nemám!“ Zvířátka jsou smutná a neví si rady, jak dál. Tu najednou vstane ze svého ležení vůl a zabučí: „Já to zkusím vyřídit.“ Zvířátka se na vola podívají a potom řeknou: „Ty vole, medvěd neuspěl se svojí silou, liška se svojí mazaností a ty si na to troufáš?“ „Jsem přece vůl, když něco zkažím, máte to na koho hodit,“ odpověděl a pomalým, houpavým krokem odkráčel. Za necelé tři dny tím samým krokem přichází zpátky a na čele má všechna nutná povolení. Zvířátka se seběhnou a hned se ptají vola, jak to tak rychle dokázal vyřídit. Vůl začne vysvětlovat: „Na tom nebylo nic těžkého. Přijdu na ministerstvo, otevřu dveře, u stolu sedí můj spolužák. Na dalším ministerstvu otevřu dveře, další spolužák. Tak jsem obešel všechna potřebná ministerstva, všude seděl nějaký můj spolužák. Bylo jen otázkou času povolení dostat.“

Pozvánka na akci Vimperk žije!

16. září Zažít Vimperk jinak

Vykročíme z našich domovů v sobotu 16. 9. a potkejme se venku v ulicích Pivovarská a Rožmberská. Přijďte si s námi užít den a kdo chce, tak třeba i přiložit ruku k dílu. Pomozte nám svojí účastí na jeden den oživit ulice Vimperka jinak. Zveme vás na bohatý program pro celou rodinu.

Kapelky i kapely * Blešák * Tvořivé dílny * Cvičení pro děti i dospělé * Lezecká stěna * Kreslení na silnici * Soutěž o nejlepší buchtu nebo koláč * Jízdy zručnosti * Deskové hry * Snídaně kdesi * Mini-golf * Lezení na basy od piva * Charitativní bufet * Tkalcovský stav * Ping-pong * Korálkobraní * A další

Když už vyrazíte do města, nezapomeňte navštívit i kulturní památky v rámci **Dnů evropského dědictví**.

Více o slavnosti Zažít Vimperk jinak včetně kompletního programu najdete na www.zazitvimperkjinak.cz.

Jak se pije pivo

článek volně navazující na rubriku Vimperských novin Jak se vaří pivo

Přepadne-li člověka ve Vimperku žízeň zrovna ve chvíli, kdy prochází křižovatkou „Fišerka“, nebude se onen nešťastník trápit dlouho. Už třetí barák po levici toho, kdo kráčí „Májovkou“ nahoru, nabízí možnost zastávky v baru **Fortuna – Tip Sport**. Patrioty potěší, že se zde čepují místní piva – Dudák a Otavský Zlatý. A komu strakonické pivo nesevěčí, může si vybrat z několika druhů lahvových piv, včetně toho pro řidiče. Ve Fortuně nepřijdou zkrátka ani hladovci – svérázná výčepní dokáže pohostit pestrým výběrem „pivních“ jídel od hermelínu po salám s cibulí.

Pobyť ve Fortuně je jedno velké dobrodružství. Jak z názvu plyne, Fortuna je domovským podnikem zejména pro ty, kdo rád sází, a to nejen na sport. A kdo na sport nejen sází, ale i ho rád aktivně provozuje, může si potrénovat trefu do „brány“ na pánských záchodech. Rovněž pro dámy má Fortuna přichystáno překvapení – najít toalety vyžaduje notnou dávku pátracího talentu. Na své si zde přijdou i matky a otcové, kteří si s sebou mohou přivést potomstvo, protože – ač je to v daném podniku hodně nečekané – v prostoru Fortuny se nachází dětský koutek! Dále je možno hrát zde šipky nebo grilovat na velmi nóbl grilu.

Kdo se bojí, že by ho sázkařské prostředí svedlo na scestí, může beze strachu z dlouhé žízně pokračovat dále. Jen o pár desítek metrů dál na téže straně ulice se nachází Bowling bar „**Cihelna**“. Jedná se o podnik velký nejen rozlohou, ale i nabídkou všemožných her – kulečnick, šipky, bowling, fotbálek. Hlad se zde sice zahnat nedá, zato žízeň třemi druhy točených piv a ještě černým lahvovým.

Velkou výhodou „Cihelny“ je její rozlehlá plocha. K dlouhým stolům se zvládnou poskládat i početné skupiny, které se však musí smířit s poněkud neosobním prostředím a vlažným personálem. Celkově je Cihelna spíše předsálím, než hospodou. Přesto se tu dá i za těchto podmínek docela příjemně posedět a třeba se při tom podívat i na nějaký sportovní přenos.

Dalším podnikem, tentokrát na druhé straně „Májovky“, je pověstná restaurace „**Hamajda**“. Ne každému je známo, že název podniku je odvozen od jména původního provozovatele, pana Hamajdy. Není divu, jedná se o jméno velmi neobvyklé, v současné době žije v České republice jen pět jeho nositelů!

Na Hamajdě je na výběr ze tří druhů točených piv, přičemž místní Plzeň

fajnšmekři ocení i v chladnějším dnech bez nutnosti ohříváčku. Jídelní lístek je zde poměrně rozsáhlý a pestrý a vyberou si jak býložravci, tak skalní masožravci. Kromě tří prostorných místností lze posedět i na terase, která se po zavedení protikuřáckého zákona rozšířila na úkor dětského koutku.

A tak vám všem, nejen při průchodu „Májovkou“, přejeme, ať se máte ve Vimperku dobře – což by neměl být takový problém, protože „kde se pivo pije, tam se dobře žije“!

Vimperk žije!

Něco pro kutily

Najdi 5 rozdílů

Areál letních sportů

V červenci a srpnu
opalují bůček
na zeleném trávníku
k vodě jenom krůček.
Plovárna jak vystřižená
z Rozmarného léta
společenství, kultura,
zdárně tady vzkvétá.
Řádně vám to vylepšíme,
sjezd pro auta postavíme.

Architekt to krásně stvořil,
um svůj všečen v plánek vložil.
Konšelé mu tleskají,
hlasy za to čekají.
V červenci a srpnu
opalují bůček,
inhalují zplodiny,
k vodě jenom krůček.

(Lýdie A. Urbanová)

Víte, kde se nyní nachází skutečný „velin“ města Vimperk?
 (... více v tajence křížovky)

ABLAUT RIR OEDEMA INFANT	ANG. KRESLIT	HRDINKA POČÍTAČOVÝCH HER	◆◆◆	MICHANÝ NAPOJ	ZNAČKA KOL	CIZÍ ŽENSKÉ JMENO	APRIL	BAZE DAT (ZKR)	SPISOVÁ ZNAČKA	◆◆◆	TAJENKA Č. 2	PŘÍPRAVEK NA NABYTEK	ŠTĚREČNÝ MODROŠEDÝ NEROST	VYHRNOVATI
ZKR. DUTÉ MÍRY (DECILITR)			NÁŠ KLAVIRISTA							VID				
EGYPT. BŮH SLUNCE			ZRŮDA ALKALOID, OBSAŽENÝ V RULIKU ZLOMOČNĚM							DOMÁČKY LENKA				
LIHOVINA Z RYZE					INICIÁLY PREZIDENTA BENEŠE			SŮL KYSELINY JANTAROVÉ	BABYLŇSKÁ BOHYŇE LASKY	RÁDCE MOHAMEDA SPZ STRAKONIC				
JEDNOTKA VÝKONU					POCHYBA ČAJOVÁ RŮŽE									
◆◆◆	ZKRATKA PRO POLY (PHENYLENE OXIDE)	ČÁST ÚST REGIONÁLNÍ INTERNET. REGISTRÁTOR			NADCHÁZET PRORÁŽENÍ NEPRÁTEL-SKÉHO POSTAVENÍ									
ÚKAZ							ZN. NITU			LEDNICKO - VALTICKÝ AREÁL (ZKRATKA)	SNAD ŘECKÝ OSTROV			
PATLAL							NEPRÁVĚ ZLATO (RÍDCE) ZN. BAR					VEŘEJNÁ OBCHODNÍ SPOLEČNOST (ZKRATKA)	STŘÍDÁNÍ SAMOHLA-SER V KMENI SLOVA	ZN. TELLURU
ZKR. SOUVHĚZDÍ ERIDANUS				JERÁBINOVÝ CUKR	ČINIT BAREVNÝM KOVOVÝ PŘEVK ZNAČKY ZN.									
◆◆◆	FÁČ	VNIVEČ PROHLÁSIT							AMER. SOFTWA-ROVÁ FIRMA ZNAČKA KILOTUNY					
INICIÁLY HERCE VETCHEHO			ŘÍMSKY 501			PODNIK V KROMĚŘÍŽI	ZKR. ATLETICKÉHO KLUBU SAMOSTATNĚ PRAČUJUCÍ STROJ			ZKR. INDIČKÁ SUPER LIGA				NEJVYŠŠÍ KARTA
SPOJKA PODRÁDICI			ANG. KOJENEC OTĚRÁNÍ (CIZÍ VÝRAZ)							◆◆◆	TAJENKA Č. 3	EINSTEINOVY INICIÁLY MOŘSKÝ BŮH		
TAJENKA Č. 1								OZNAČENÍ LETADEL BULHARSKA	NÁZEV HLÁSKY Š	ODPORNOST				
AVŠAK				TOPENÍŠTĚ BŮŽEK LASKY						PRÁVO ODMITNOUT FORMA				
HŘBET					AKROBA-TICKÝ CVIK SLOVEN. ČÍSLOVKA								RUSKÝ. FILM. REŽISER (NIKOLAJ. 1902-1976)	CEST. KANC. JIHO-MORAV. KRAJE
◆◆◆	KŘÍŽEM KRAŽEM TAHLE							MODEL FORDU	ROZHŮRČENÍ VÝPOČETNÍ TECHNIKA (ZKR.)					
BÁZĚN (Z LAT.)						STARORÍM-SKÝ VODOVOD								
ZNAČKA AMERICKÝCH POČÍTAČŮ						ČOKOLÁ-DOVÁ SUŠENKA								

Vychází 4-6x ročně • Vydáno ve Vimperku 8. 9. 2017 •
 Vydává Vimperk žije!, z. s., Náměstí Svobody 13, 38501 Vimperk,
 IČ 01894684 • Evidenční číslo MK ČR E 22979